భయం భయం

డాక్టర్ సోమిరెడ్డి (పెళ్ళకూరు) జయప్రద

కారు స్పీడ్‌గా, మెత్తగా నిర్భయంగా ఆ డబల్ రోడ్డుమీద దొర్లిపోతోంది. కానీ కార్లో ముందు సీట్లో కూర్చున్న వ్యక్తుల ముఖాల్లో ఆందోళన.

"అంత స్పీడెందుకండి. కాస్త మెల్లిగా పోనివ్వండీ" ధరిత్రి భర్తతో కొద్ది విసుగ్గా, కొద్ది అర్థింపుగా అంది.

అతను రోడ్డు వైపు నుండి చూపు మరల్చలేదు. నోరెత్తలేదు. కారు వేగం తగ్గలేదు. భాస్కరుడు కూడా వేగంగా పడమట దిక్కున ఆకాశమార్గం నుండి సముద్రమార్గంలోకి ప్రయాణం చేస్తున్నాడు.

"చెప్తే వినాలి - అంత మొండితనమెందుకు? ఇంకో పది నిముషాలు లేట్‌గా వెళ్తాం! ఏం మునిగిపోతుంది?"

"ప్రొద్దుపోతే రోజులు బాగలేవు. దూర ప్రయాణం తొందరగా తెమలమని చెప్పాను. విన్నావా? అప్పుడే ఆరయిపోయింది గంట. ఇంకా మూడు గంటలసేపు ప్రయాణముంది".

మాట్లాడలేదు ధరిత్రి.

కొద్దిగా వేగం తగ్గించాడు గాంధీ.

"పగలు ఎండలో ప్రయాణంకంటే ఈ టైమ్‌లో కారుజర్నీ బావుంటుంది" ధరిత్రి మెల్లిగా అంది.

"నిజమే. నిజమే ధరిత్రీ. కానీ రోజులిలా వున్నాయి. పది రూపాయలున్న పర్స్ కోసం పరమ కిరాతకంగా ప్రాణాలు తీస్తున్న దారి దోపిడీ మనుష్యులు తయారయిన రోజులివి. పైగా నేనొక్కణ్ణే అయితే ఫర్వాలేదు".

ఎదురుగా లారీ స్పీడుగా వస్తోంది.

"నిజమే! అడ, మగ ఏముందిలే. మీరు ఏ రోజైనా ఇంటికి రావడం ఆలస్యమయితే, నా మనసు మనసులో వుండదు. లక్ష అనుమానాలు". భర్తకు కాస్త దగ్గరకు జరుగుతూ అంటున్న భార్య భుజంమీద ఎడంచెయ్యి వేసి కుడిచేత్తో స్టీరింగ్ తిప్పుతున్నాడు.

"బయటకు వెళ్ళాక లక్షణంగా తిరిగి ఇంటికి వస్తామనే ధైర్యంలేని రోజులయిపోయాయి. మొన్న మావాడు కిరణ్‌లేడూ! వాడు కల్లాంలో ఒడ్లు అమ్మి స్కూటర్ తీసుకుని ఇంటికొస్తుంటే నలుగురు మనుష్యులు అటూ ఇటూ నిల్చుని కర్రలెత్తి కొట్టికాదూ! డబ్బు తీసుకెళ్ళింది."

భయంగా చూసింది ధరిత్రి.

"అప్పుడు గంట పదన్నా కాలేదు. మగవాడు ఏడు గంటలకే గూడు చేరాలంటే ప్రతిరోజూ ఎలా వీలవుతుంది?"

"మీ కెప్పుడయినా అలా తటస్థిస్తే ముందే డబ్బెత్తి వాళ్ళ మొహాన పారేయండి. పాడు డబ్బు పోతేపోయింది. తగలరానిచోట దెబ్బ తగిలితే ఇంకేమయినా వుందా"?

సడెన్‌గా కారు స్పీడు తగ్గిపోయింది. క్లచ్ వేసి గేర్లు మారుస్తున్నాడతను.

"ఏమైంది?" బెదిరిపోతూ అడిగింది ధరిత్రి. ఆమెకు కారెక్కడ ఆగిపోతుందోనని భయంగా వుంది.

అమ్మా నాన్నల భయం చూస్తే నవ్వుగా వుంది పదిహేడేళ్ళ అశ్వనికి. వెనకసీట్లో కూర్చుని ఇంగ్లీషు నవల చదువుకుంటున్న ఆ టీనేజ్ అబ్బాయి ఒకసారి తలెత్తి చూసి మరలా నవలలో మునిగిపోయాడు.

"ఏం లేదు. మన ప్రాణానికి ఈ స్పీడ్ బ్రేకర్స్ ఒకటి. ఎంబాసిడర్ కారు కాబట్టి సరిపోయింది. ఫియట్‌కయితే టాంక్ తగలాల్సిందే అంత అందంగా వేసాడు. వెహికల్స్ గుల్లయిపోతున్నాయి".

రోడ్డు వైపు వెనక్కు తిరిగి చూసింది ధరిత్రి.

"పైగా వాటి మొహాన తెల్లరంగు కొట్టాడా అంటే అదీలేదు. దగ్గరకొచ్చేదాకా కన్పించి చావవు. సడన్‌బ్రేకులు, వెనుక వెహికల్స్ గుద్దుకోవడాలు అసలివి స్పీడ్ బ్రేకర్సో యాక్సిడెంట్ మేకర్సో అర్థం కాదు".

"నిజమే డాడీ! మెయిన్‌గా రైల్వే లెవల్ క్రాసింగ్ దగ్గర వేస్తున్నారు స్పీడ్ బ్రేకర్స్. చూసి తీరాలి మమ్మీ చిన్న చిన్న స్పీడ్ బ్రేకర్స్ నాలుగైదు ఏడుస్తున్నాయి. గేట్ క్లోజ్ చేసే టైమ్‌కి రిక్షాలు, ఆటోస్ గేటు దాటేయాలనే ఆతృతలో స్పీడ్‌గా వెళ్ళడం వెహికల్ అటూ ఇటూ వూగి ఒకదానొకటి గుద్దుకోవడం చూస్తుంటే భలే నవ్వొస్తుంది మమ్మీ."

"ఛ! నోర్మూసుకోరా! వాళ్ళూ వాళ్ళు గుద్దుకుంటుంటే నీకూ నవ్వులాటగా వుందా?"

నవ్వాడు గాంధీ.

"ఉడుకురక్తం ధరిత్రీ! అందుకే వీడింత గొడవ పెడుతున్నా స్కూటర్ కొనివ్వంది."

"ఇంటర్ పూర్తయ్యాక కూడా కొనివ్వరా" నిష్ఠూరంగా అంటున్న కొడుకు వైపు తల తిప్పి తిప్పనట్లు తిప్పి చూసి,

"ఇంటర్ కాదు నీకు పెళ్ళయ్యే దాక స్కూటర్ కొనివ్వను. మొన్న మీ ఫ్రెండ్ స్కూటర్‌లో ఎంత స్పీడ్ వెళుతున్నావ్ నువ్వు. నువ్వు ఆ రోజు కార్లో లేవు గాని ధరిత్రీ వాడిని ఛేస్ చేసి ఆపి అక్కడే చీవాట్లు పెడ్దామనుకున్నాను. వెనుక వీడి ఫ్రెండ్ స్కూటర్ వెనకున్నాడులే బాగుండదని వూరుకున్నాను."

"థాంక్స్ డాడీ! కానీ యాక్సిడెంట్ అవడమనేది టైమ్. అంతే మనం ఎంత స్లోగా పోతున్నా జరిగే యాక్సిడెంట్స్ ఎలాగూ జరుగుతాయి. అవతలివాడు తాగి డ్రైవ్ చేసి కొడ్తే మనమేం చేయగలం?"

"అందుకే నీకిప్పుడే కొనివ్వనంటున్నాను. మనం జాగ్రత్తగా వుంటే కొన్ని యాక్సిడెంట్లయినా తప్పుతాయి" టర్నింగ్ దగ్గర స్లో చేసి మరలా యాక్సిలిరేటర్ నొక్కుతూ అన్నాడు గాంధీ.

అశ్వని మాట్లాడలేదు. అతనికి తల్లిదండ్రుల మీద చాల కోపంగా వుంది. స్కూటర్ కొనుక్కుని నెల్లూరు నుండి ఝూమ్ ఝూమ్ అని హార్సిలీహిల్స్‌కి నేరుగా వెళ్ళాలనే ఆరాటం యీ నాటిది కాదు ఏడో తరగతి నుండి పెరుగుతూ వస్తోంది. హార్సిలీ హిల్స్‌లో స్టడీస్ కూడా పూర్తయ్యాయి. మదనపల్లిలో కాలేజీలో చేరినా ఇంకా పోస్ట్ పోన్ మెంటే!

"మరి పెళ్ళయ్యాక ఎలా కొనిస్తారు?" నవ్వుతూ అడిగింది. "ధరిత్రీ అప్పుడంటే కడుపులో భయం వుంటుంది. తనకేమయినా అయితే భార్య ఏమయిపోతుందోనని "చిన్నగా నవ్వుతూ అన్నాడు గాంధీ.

"మీరూ అంతేనా" చిలిపిగా చూస్తూ భార్య అనడం కంటి కొనల నుండి అతనికి కన్పిస్తూనే వుంది.

"అంతే మరి శ్రీమతి మహత్యం అలాటిది"

కవ్వింపుగా ఏదో అనబోయిన ధరిత్రి మాటలు గొంతులోనే ఆగిపోయాయి. ఆమె గుండె ఝల్లుమంది.

పది గజాల దూరంలో రోడ్డు కడ్డంగా మనిషి. గాంధీ కారు వేగం తగ్గించలేదు. క్షణంలో కారు అతని మీదుగా వెళ్ళిపోయేదే! ధరిత్రి కళ్ళు గట్టిగా మూసుకుంది. కానీ కారు అతని కెదురుగా వెళ్ళలేదు. అతను కొద్దిగా ప్రక్కకు తప్పుకున్నాడు. కారు అతని

ప్రక్కగా జారవాయింది. ధంత్రి కళ్ళు తెరిచింది. యూనిఫారమ్‌లో వున్న అతను అరుస్తున్నాడు.

"హెల్ప్... హెల్ప్"

అయినా గాంధీ కారాపలేదు.

"మీరు మరీ డాడీ పాపం జాకీ ఏదైనా అవసరమేమో!"

"నువ్వు నోరు మూసుకోరా" ధరిత్రి కసిరింది. "జాకీ యిస్తూ కూర్చుంటే ప్రొద్దు పోతుంది."

"జాకీ అయితే ఇవ్వొచ్చు ధరిత్రీ కానీ కార్లు ఆపి దోపిడీలు చేస్తున్నారు."

"అతను పోలీస్ కానిస్టేబుల్ డాడీ"

"కావచ్చు" కొద్దిగా తల తిప్పి మరలా రోడ్డు వైపుకు చూపు సారిస్తూ అన్నాడు గాంధీ.

"పోలీస్ యూనిఫారమ్‌లో వచ్చి దారి కాచి దోచుకున్న వాళ్ళ సంగతి పేపర్‌లో చదవలేదా అశ్వనీ"

"పేపర్‌లో ఏంటిలే డాడీ. జరుగుతున్నాయనుకోండి. అన్నట్టు మొన్న కొడవలూరులో జరిగిన ఘోరం తెల్సా మమ్మీ! ఆ నలుగుర్లో పారిపోయిన వాడు మా ఫ్రెండ్ స్కూటర్ కడ్డంగా తాడు పెట్టేసారట. వాళ్ళు పడిపోయాక తూములోకి తీసుకెళ్ళడం వీడు కళ్ళారా చూసాడట. ఎలాగో తప్పించుకొచ్చాడు. ఇలాటివన్నీ జరుగుతున్నాయనుకోండి కానీ క్షణ క్షణం ఇలా అనుమాన పడుతూ భయపడుతూ వుంటే బతికేదెట్టా"

"చాల్లేవయ్యా ఆ మోటు ధైర్యమే నాకిష్టం లేంది. రోజులు మారేవరకు కాస్త జాగ్రత్తగానే వుండాలి."

"రోజులు మారుతాయంటావా?"

"మారవంటారా?" భర్త వైపు దిగులు పడుతూ చూసింది ధరిత్రి.

ఎదురుగా లారీ వస్తోంది. కారు ముందు మరో లారీ వెళ్తోంది. ఆ లారీని క్రాస్ చెయ్యడానికి హారన్ ఇస్తున్నాడు గాంధీ.

"వద్దొద్దు. ఆపండి ఆ. ఎదురు లారి వెళ్ళిపోనివ్వండి" అంటూనే వుంది.

"చాలా స్పేస్ వుంది. అంటూనే క్రాస్ చేసేసాడు గాంధీ. క్రాస్ చేసి నాలుగు గజాలు వెళ్ళారో లేదో! రోడ్డు ప్రక్కన నిల్చున్నామె హఠాత్తుగా రోడ్డులో కొచ్చేసింది. ఆమెను తప్పించను ఎడమ వైపు వెళ్తే ఆమె భయపడి వెనక్కొచ్చింది. ఆమెను తప్పించి కారు కుడివైపు కొచ్చేసరికి ఎదురుగా బస్. ధరిత్రి గట్టిగా కళ్ళు మూసుకుంది. అశ్విని గట్టిగా అరిచేసాడు.

"డాడీ!"

ఎడమ వైపు వెళ్తే ఆ మనిషి ప్రాణం, కుడివైపు వెళ్తే బస్‌ని గుద్దేయడం ఖాయం. డ్రైవర్ మేధస్సుకు పని తగిలే క్షణాలవి. గాంధీ స్టీరింగ్‌ను పూర్తిగా కుడివైపు తిప్పేసాడు. మరుక్షణంలో కారు పొలాల్లో వుండాలి ముగ్గురూ నిర్జీవులై మిగలాల్సిన టైమ్. రోడ్డు పూర్తి అంచు నుంచి ఎడమ వైపుకు తిప్పాడు. క్షణాల్లో చాలా పెద్ద యాక్సిడెంట్ తప్పింది. ఎదురు బస్ కారుని రాంగ్ సైడ్ క్రాస్ చేసి ఆగింది. కారాపాడు గాంధీ. తను వచ్చింది రాంగ్ రూట్. బస్ డ్రైవర్‌కు సంజాయిష్ చెప్పాల్సిన బాధ్యత వుంది కానీ గాంధీ వూహించినట్టు ఎవ్వరూ ఏమీ అనలేదు. కారు కడ్డంగా డాన్స్ చేసిన ఆ మనిషిని దులిపేసారు.

గాంధీ బస్ డ్రైవర్‌కు థాంక్స్ చెప్పాడు.

"మీరు తెలివిగా బస్‌ని రాంగ్ సైడ్ తిప్పారు. లేకపోతే నాకీ అవకాశం మిగిలేది కాదు.

"నేను దూరం నుండే యీ మనిషి డాన్స్ చేయడం చూసాను. మీ రూట్ గమనించి స్లో చేసి రైట్ కొచ్చాను."

"సారీ రాంగ్ రూట్ కెళ్ళడం నాకు తప్పలేదు."

"మీరు బాగ డ్రైవ్ చేసారు సార్. మేము చూస్తూ వుండగానే జరిగింది కదా! ఆ స్పీడ్‌లో చాలా బాగ కంట్రోల్ చేసారు."

చిరునవ్వు నవ్వాడు గాంధీ.

"లేచిన వేళా విశేషం మంచిది" భర్తను కళ్ళ నిండా చూసుకుంటూ గుండెల మీద చెయ్యి వేసుకుని అంది ధరిత్రి.

"అంతే కానీ డాడీ డ్రైవింగ్ నైపుణ్యం కాదంటావ్" తల్లి కంటే ముందుగా కోలుకున్న అశ్విని నవ్వుతూ అన్నాడు.

"ఏదో లేరా గండం గడిచి బయట పడ్డాం."

"అంతా టైమ్ ధరిత్రీ ఎంత మంచి డ్రైవర్సమయినా ఒక్కోసారి ఏమీ చేయలేం. అదే టైమ్‌లో నా వెనుక నేను క్రాస్ చేసిన లారీ అక్కడ ఆగకుండా స్పీడ్‌గా వెనుక వచ్చుంటే అతను ఎటు వెళ్ళాలి? ఎడం వైపొస్తే బస్ కుడి వైపొస్తే కారు ఎవర్నో ఒకర్ని గుద్దాల్సిందే".

"ఏదో లెండి ఇంక గుర్తు చేయకండి."

గాంధీ అయితే భార్య కోరిక ప్రకారం మరో మాట మాట్లాడ లేదు కానీ ఆ సంఘటనను మరోసారి గుర్తు చేస్తూ రెండు మూడు ఫర్లాంగుల తర్వాత లారీ ఏక్సిడెంట్, లారీ పొలం ప్రక్క నున్న కాలువలో వెల్లకిలా పడుంది. విసిరేసినట్టు కొంత దూరంలో నాలుగు శవాలు. ప్రక్కన పోలీస్, ఫ్రెష్‌గా జరిగిన యాక్సిడెంట్‌లా వుంది. కారు ఆపాడు గాంధీ.

"వద్దు పోనివ్వండీ" భయంగా అంది ధరిత్రి.

"ఒక్క నిముషం ధరిత్రీ" డోర్ ఓపెన్ చేసాడు. తండ్రి దిగడం కోసమే ఎదురు చూస్తున్నట్టు ఛెంగున దిగాడు అశ్విని.

వద్దను కుంటూనే అటు చూసింది ధరిత్రి.

ముగ్గురు మగవాళ్ళు ఒక స్త్రీ- ఇంట్లో ఎంత అపురూపంగా చూసుకునే శరీరాలివి- ఎంత అనాథులుగా ఆ మట్టిలో, ముళ్ళలో గడ్డిలో అడ్డదిడ్డంగా- ధరిత్రి మనస్సంతా దిగులుతో నిండి పోయింది. వీళ్ళ చుట్టూ అల్లుకున్న జీవితాలిక ఎలా స్థంభించి పోతాయో! వాకిట్లోకి అపరిచితులైన మగవాళ్ళొస్తే పైట కప్పుకుని లోపలి కెళ్ళే భారత స్త్రీ, చీర తొలగి పోయి ఇంత మంది మగవాళ్ళ మధ్య ఎంత వికృతంగా, ఎంత దయనీయంగా పడుందీ!

ధరిత్రి గుండె ఝల్లు మంది.

మరోలా జరిగుంటే కొన్ని క్షణాల క్రితం తనూ, తన భర్త తన బిడ్డ అనాధులుగా, శవాలుగా ఆ పొలాల మధ్య- మరి ఊహించలేక పోయింది ధరిత్రి. కానీ వద్దనుకున్నా ఆమె నవి వదలడం లేదు. తను చనిపోతే ఇంట్లో వున్న పదేళ్ళ ప్రవీణ, పన్నెండేళ్ళ మధు ఏమయిపోయే వాళ్ళు. చెట్టు కొకరు, పుట్ట కొకరుగా, ఈయనతో చెప్పాలి- యాక్సిడెంట్ జరగదని గ్యారంటీ ఏమిటి? పసివాళ్ళని కొట్టి పారేయకుండా పిల్ల లందర్ని కూర్చో బెట్టుకుని ఏ ఆస్థులు ఎక్క డున్నాయో చెప్పమని.

గాంధీ, అశ్విని పోలీస్‌తో ఏదో మాట్లాడి వస్తున్నారు.

ఇప్పుడు సజీవంగా నడిచొస్తున్న వాళ్ళు, తను ఆ శవాల స్థితిలో వుండాల్సిన వాళ్ళన్న మాట. వాళ్ళు కూడా కొన్ని గంటల ముందు సజీవంగా వున్న వాళ్ళే కదా!

తనని గాంధీని ఒక పాడి మీద తీసు కెళ్ళేవాళ్ళు కాబోలు- పెళ్ళి పీటల మీద కల్సిన తాము జంటగా చచ్చిపోవడం అది ఎంతదృష్టం. కానీ కార్లో అశ్విని!- ఎంత చిత్రం! తాము చనిపోయాక కూడా బిడ్డలు చనిపోకూడదనే ఫీలింగ్ న్యాయానికి అదెంత అనవసరం ఆమెకు.

"డ్రైవర్, క్లీనర్ పాపం ఎవరో జంట పెళ్ళి కెళ్ళడానికి బస్ దొరకక లారీ ఎక్కారట" చెప్తూ డోర్ మూసి క్లచ్ నొక్కి కీ ఆన్‌చేసి యాక్సిలరేటర్ కొద్దిగా యిచ్చి ఫస్ట్ గేర్‌లో కెళ్ళాడు గాంధీ.

"అది వీళ్ళకేం తెల్సు?"

"ఏమో! వాళ్ళు చెప్తున్నారు."

"ఇలాంటప్పుడు కథలు చాలా అల్లుతారు. రేపు పేపర్‌లో చూస్తే తెలుస్తుంది."

"పాపం! ఈ ప్రయాణమే లేకపోయినా, బస్ దొరికున్నా వాళ్ళిద్దరూ మిగి లుండేవాళ్ళు. పసి వాళ్ళలా వున్నారు పాపం."

"ఒ. కే. లీవిట్... యిలాటి వెన్నో!"

బుక్ తెరిచాడు అశ్విని. పడమట దిక్కున ఆకాశమంతా ఎర్రటి కాంతి. సూర్యుడు ప్రయాణాన్ని మరో దిక్కుకు తిప్పుతున్న క్షణాలవి.

హిచ్‌కాక్ కలం వదిలిన అక్షరాలు ఆ మసక వెలుతురులో కన్పించడం లేదు. పుస్తకం మూసేసాడు అశ్విని.

చాలా కష్టం మీద జనాన్ని తప్పించుకుని కాళహస్తి దాటింది కారు. హెడ్ లైట్స్ ఆన్ చేసాడు గాంధీ.

"వీడిని నెల్లూరులో చేర్చేస్తే ఏం? మాటి మాటికీ ఈ మదనపల్లి ప్రయాణాలు రైలు రూట్ లేదు." జరిగిన రెండు ఇన్‌సిడెట్స్ తాలూకు ఫోభియాతో మాట్లాడుతోంది ధరిత్రి.

"ఇంకెంతలే ఒన్ ఇయర్. వూర్కే మార్చకూడదు. ప్రొఫెషనల్ కోర్సు కెళ్తే ఎలాగూ తప్పదు. లేకపోతే డిగ్రీ సర్వోదయాలో చేర్పిద్దాంలే!"

కారు సగం రోడ్డులో కొచ్చింది. నిదానంగా పోతున్నాడు గాంధీ. ఎదురుగా లారీ వాహనం. రోడ్డు మధ్యగా దేదీప్యమానంగా హెడ్ లైట్ల కాంతి. ఎదురు రోడ్డు కన్పించడం లేదు..వచ్చే డ్రైవర్ ఒక్క ఇంచి కూడా రోడ్డు దిగడం లేదు.

"డిమ్ డిప్ వాడనే వాడరు ఇడియట్స్" కారు బాగ స్లో చేసాడు గాంధీ.

లారీ భయంకరంగా రోడ్డు మధ్యగా లైట్లు ఆరకుండా వస్తూనే వుంది. మీది మీదికి వస్తోంది.

"తాగున్నాడేమో రాస్కెల్!" భయంగా చూసింది ధరిత్రి.

గాంధీని కూడా ఆ ఫోబియా వదల్లేదు. సెకండ్

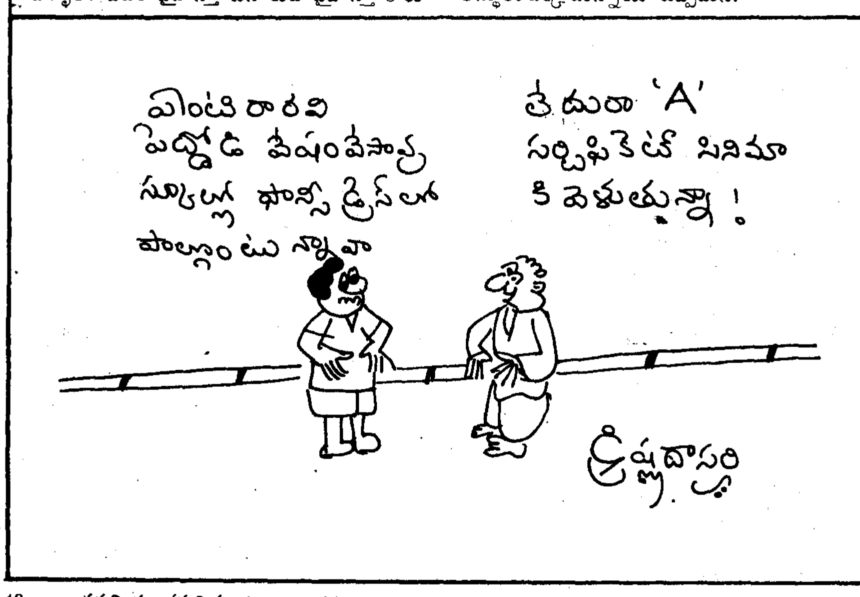

గేర్‌లో కొచ్చి రోడ్డు దిగేసి కారు ఆపేసాడు ఇంజన్ మాత్రం రన్ అవుతోంది

కావాలని చేస్తున్నాడా? కారు ఆగేలా చేసి, కారు ఎదురుగా ఆపి తమని దోచుకోవడాని కొస్తున్న డెకాయిట్స్ కాదు కదా! అందరి గుండెల్లో అదే ఆలోచన

గాంధీ సిద్ధంగా వున్నాడు గాంధీ కాలు యాక్సిలరేటర్ మీద సర్వ సన్నాహంలో వుంది గేర్‌మీద ఓ చెయ్యి స్టీరింగ్ మీద మరో చెయ్యి క్లచ్ మీద రెండో కాలు

ఒకవేళ అదే జరిగే పరిస్థితులే వస్తే బాగా సైడ్‌కి లాక్కుని కారుని లాగేయడమే ముందేమున్నాసరే

ఆలోచన పూర్తి కాకముందే మహారాజులాగ ఒక్క అంగుళం కూడ రోడ్డు దిగకుండా డిమ్ డిప్ కొట్టే శ్రమ డ్రైవర్ చేతుల కివ్వకుండా లారీగారు దాటి వెళ్ళిపోయారు

పొగరుబోతు వెదవ ఎంత బయపెట్టాడో!

ఎలక్ట్రానిక్ రిస్ట్ వాచ్ స్విచ్ నొక్కి టైమ్ చూసాడు అశ్వని ఇంకా ఏడన్నా కాలేదు అశ్వనిలో కూడ చిన్న బయం మరలా టీనేజ్ అబిజాత్యం తను భయపడే దేమిటని?

అందుకే తల్లి వద్దంటీ తిరుపతిలో ఆగిపోదాం రేప్రొద్దునే బయలు దేరితే కాలేజీ టైం కందుకుంటాడు అశ్వని అని అన్నప్పుడు–

అంత బయపడితే ఎలా మమ్మీ? అన్నాడు

నేను మరలా రేపు మధ్యాహ్నానికి నెల్లూరులో వుండాలి దరిత్రీ లేకపోతే బీమాలో దిగేసి ప్రొద్దున్నే వెళ్తే స్ట్రెయిన్ కూడా తగ్గుతుంది

కానీ దరిత్రి ఒప్పుకోలేదు గాంధీ కారు బీమా డీలక్స్ లాడ్జి దగ్గర ఆగింది

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

ఆఫీసర్స్ క్లబ్‌లో ఎంటరయిన గాంధీకి కూర్చోండి విష్ చేసి మర్యాదగా కుర్చీ ఆఫర్ చేసాడు పోలీస్ సూపరిండెంట్ మిస్టర్ వేణుమాదవ్

ఎ పి యస్ పియట్ మీదే ననుకుంటాను కాఫీ తీసుకుంటారా?

నో థాంక్స్

చిన్నగా నవ్వాడు వేణుమాదవ్

భయం.. భయం

మీరేమీ అనుకోకపోతే మీరు తిరుపతి వైపుగా ఈ నెల ఆరవ తేది వెళుతున్నారు ఓ కారు చెడిపోయి మీ సహాయం అర్థించారు మీరు ఆపకుండా వెళ్ళిపోయారు అవునా?!

గాందీకి గుర్తొచ్చింది

అది మీ కారా?

అవును

అయామ్ సారీ మీ కారనుకో లేదు

అతను చిన్నగా నవ్వాడు

దట్సాల్ రైట్ కానీ మా కాతే కాకపోవచ్చు సహాయం అవసరమైన వాళ్ళకి మన చేతిలో వున్న సహాయం చేయాల్సిన డ్యూటీ ఈ దేశ పౌరుడిగా మీకు లేదా?' నవ్వుతూనే చురక వేసాడతను

గాంధీ మాట్లాడ లేదు

ఆ కారులో ఓ నిండు నెలల మనిషి కాన్పుకాక కష్టపడుతుం దనుకోండి ఆ కారు మద్యలో ఆగిపోయింది ఏ వెహికల్ ఆమెను ప్రక్కనున్న హాస్పిటల్‌కు తీసుకెళ్ళే ఔదార్యం చూపించకపోతే ఆమె ఏమయి పోవాలి?

గాంధి తలవంచుకున్నాడు

ఓ హార్ట్ అటాక్ పేషెంట్ నూటారు డిగ్రీల జ్వరం ముంచు కొచ్చిన మనిషో అందులో వున్నాడనుకోండి ఓ పది నిముషాలు వృదా అవుతాయని మీరనుకుని వెళ్ళిపోతే వాళ్ళ ప్రాణాలే ఖర్చయిపోతాయి కదా! మీరదే రూట్‌లో వెళుతున్నారు మీకు ఎగస్ట్రాగా పెట్రోలు ఖర్చు కాదు హాస్పిటల్‌కు తీసుకెళ్ళను ఒక్క లీటర్ పెట్రోలు తప్ప ఏమంటారు?"

తలెత్తాడు గాంధీ

మీ తిరస్కారం వల్ల నేను మరో కొంతసేపు అక్కడ నిల్చిపోవాల్సి వచ్చింది దానివల్ల కొంత కష్టమే కానీ నష్టం ఏమీ లేదు కానీ మిష్టర్ గాంధీ

సర్!

ఆఫ్‌కోర్స్ ఐకెన్ అండర్‌స్టాండ్ అందరికీ లిఫ్ట్ ఇమ్మని నేను చెప్పను ఓ నిముషం సేపు కారాపితే అది అత్యవసర పరిస్థితి అయితే ఇవ్వండి లేదంటే యువర్ విల్ యండ్ ప్లెజర్ మీరు ఇవ్వాల్సిన అవసరం లేదు

కానీ సర్!

మీకెంతో అవసరంగా వెళ్ళాల్సిన పని వుండి వుండొచ్చు కానీ ఓ నిముషం అంతే అత్యవసరమైన లిఫ్ట్ కాదనిపిస్తే మీ రెళ్ళి పోవచ్చు ప్లీజ్ మీరు అఫెండ్ కావద్దు

థాంక్స్! బట్ మీకు నేను చెప్పక్కర లేదు కానీ మీ కెందుకో ఆ ఆలోచన రాలేదు

వేణు మాదవ్ ఆశ్చర్యంగా చూసాడు

సర్! మీరేమీ అనుకోకపోతే దారిలో నిల్చుని దీనంగా చూస్తూ చెయ్యెత్తి కారు ఆపమనగానే ఆపగలిగే ధైర్యం మీ డిపార్ట్‌మెంట్ మా కివ్వలేదు

వాట్ డు యు మీన్ మిష్టర్ గాంధీ!

మీ కర్థం కావాలి సర్! నవ్వాడు గాంధీ

నిశ్చింతగా రాత్రి పూట ప్రయాణం చేయలేని రోజుల్లో ఎక్కడ రోడ్డు కడ్డంగా రాళ్ళు పెట్టి ఆపుతారో! అనే బయాన్ని గుండెల్లో నిలుపుకుని ప్రయాణం చేస్తున్న ప్రయాణీకులు కారు ఆపి లిఫ్ట్ యివ్వగలరంటారా?

అందరూ అలాటి వాళ్ళే వుంటారా? సన్నగా నవ్వాడు వేణుమాదవ్

వుండరు నేను ఒప్పుకుంటాను కానీ ఎదురుపడే మోసగాళ్ళ వల్ల నిజాయితీపరులను కూడా అనుమానిస్తున్నట్టే– తప్పదు సార్ దారి దోపిడీ వాళ్ళను మీరు హతమార్చందే ప్రయాణీకులు రెండు విదాలుగా నష్ట పోవాల్సిందే!

అతను మాట్లాడ లేదు రెండు విదాలు అనే పదంమీద ఆలోచిస్తున్నట్టున్నాడు

మీకు లిఫ్ట్ యివ్వకుండా వెళ్ళిపోతున్న మా అసహాయతకు చింతించాల్సిందే ఇంకో నాలుగు గజాల దూరం వెళ్ళాక ఏమో! మా వెహికల్ ఆగిపోవచ్చు అలాంటప్పుడు సహాయం అందక అల్లాడి పోవచ్చు

వెల్ మిష్టర్ అతను నిట్టూర్చాడు

ఐ కెన్ అండర్‌స్టాండ్ యువర్ పియర్స్ కానీ వాళ్ళను నామరూపాల్లేకుండా చేయడానికి మేము ప్రయత్నిస్తున్నాం

నేను కాదనడం లేదు సర్! కానీ మీరేమీ అనుకోకపోతే అపార్థం చేసుకోకపోతే

చెప్పండి ఐ ఆల్‌వేస్ వెల్‌కం గుడ్ సజెషన్స్ సందేహించకండి మీరు చెప్పేది నేను మంచి సెన్స్‌తో తీసుకుంటాను

మీరు దారిదోపిడీ మనుషుల్ని ఎంతో శ్రమ తీసుకుని నామ రూపాలు లేకుండా చేయక్కర లేదుసర్ మద్దత్తు ఇచ్చేవాళ్ళున్నపుడు తప్పులు చేసే వాళ్ళకు కొదవేముంది? మీ డిపార్ట్‌మెంటులో వుండే కలుపు మొక్కల్ని ఏరేసి డిపార్ట్‌మెంటు నుండి తొలగించండి అప్పుడు దారికాచే వాళ్ళు మీకు మచ్చుకు కూడా కన్పించరు

ఆలోచనలో పడిపోయాడతను గాంధీ లేచాడు అతనికి విష్ చేసి వీడ్కోలు తీసుకుని అర్థాంతరంగా కారెక్కాడు □